

Sprawa C-287/23**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym****Data wpływu:**

4 maja 2023 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

2 maja 2023 r.

Strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym:

„Entain Services (Bulgaria)” EOOD

Strona przeciwna w postępowaniu kasacyjnym:

Direktor na direkcija „Obzawane i danyczno-osiguritelna praktika” w mieście Sofia przy Centralno uprawnienie na Nacionalnata agencija za prichodite

POSTANOWIENIE**Sofia, 2.5.2023 r.**

[Wyrchowen] administratiwen syd na Republika Bylgarija (najwyższy sąd administracyjny Republiki Bułgarii) [...] w sprawie administracyjnej nr 10134/2022 r.

Postępowanie zostało wszczęte na podstawie skargi kasacyjnej spółki Entain Services (Bulgaria) EOOD [...] na wyrok nr 3980/14.06.2022 r., wydany w sprawie administracyjnej nr 916/2022 r. przez Administratiwen syd Sofija-grad (sąd administracyjny w mieście Sofia), na mocy którego, w postępowaniu prowadzonym w trybie art. 226 Administratiwnoprocesualen kodeks (kodeksu postępowania administracyjnego, zwanego dalej „APK”), oddalono skargę tej spółki na decyzję określającą wysokość zobowiązania podatkowego nr R-29002917004916-091-001/01.12.2017 r. wydaną przez organ ds. przychodów skarbowych przy Teritorialna direkcija na Nacionalna agencija za prichodite (terytorialnej dyrekcji narodowej agencji przychodów skarbowych i z tytułu

składek zabezpieczenia społecznego) w mieście Sofia, zmienioną korygującymi decyzjami określającymi wysokość zobowiązania podatkowego nr P-29002917210282-003-001/07.12.2017 r. i nr P-29002917224182-003-002/22.12.2017 r., a także potwierdzoną decyzją nr 264/19.02.2018 r. Direktor na Direkcija „Obzawane i danycno-osiguritelna praktika” – Sofia pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite (dyrektora dykciji „Odwołania oraz praktyka podatkowa i zabezpieczenia społeczne” w mieście Sofia przy centralnym zarządzie narodowej agencji przychodów skarbowych i z tytułu składek zabezpieczenia społecznego) w części dotyczącej ustalonych dodatkowych zobowiązań podatkowych z tytułu dywidend i dochodów z likwidacji osób prawnych za okresy podatkowe od lipca 2012 r. do września 2012 r., od lipca 2013 r. do września 2013 r., od kwietnia 2014 r. do lipca 2014 r., od lipca 2015 r. do września 2015 r., od kwietnia 2016 r. do czerwca 2016 r., w łącznej wysokości 546 721,82 BGN wraz z odsetkami w wysokości 193 721,82 BGN.

Skarżąca w postępowaniu kasacyjnym zaskarżyła wyrok Administratiwen syd Sofija-grad ze względu na nieprawidłowe zastosowanie prawa materialnego, istotne naruszenia przepisów proceduralnych i brak uzasadnienia – podstawy skargi kasacyjnej zgodnie z art. 209 pkt 3 APK. Skarżąca wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku w oparciu o szczegółowe uzasadnienie podniesionych podstaw kasacyjnych wskazanych w skardze kasacyjnej. Wnosi ona o zasądzenie kosztów postępowania.

Strona przeciwna w postępowaniu kasacyjnym, Direktor na Direkcija „Obzawane i danycno-osiguritelna praktika” – Sofia pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite, kwestionuje zasadność skargi. Wnosi on o zasądzenie kosztów postępowania.

Prokurator Wyrchowna administratiwna prokuratura (prokurator naczelnej prokuratury administracyjnej) stwierdza, że skarga kasacyjna jest bezzasadna.

Niniejszy skład orzekający rozpatruje zawisły przed nim spór, do którego zastosowanie mają postanowienia Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jako sąd, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu, i z tej przyczyny musi przekazać sprawę do Trybunału Sprawiedliwości w celu dokonania ich prawidłowej wykładni, zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Strony w sprawie

1.1 Skarżąca w postępowaniu kasacyjnym i przed sądem pierwszej instancji – spółka Entain Services (Bulgaria) EOOD [...], dawniej GVC Services (Bulgaria) EOOD.

1.2 Strona przeciwna w postępowaniu kasacyjnym i przed sądem pierwszej instancji – Direktor na Direkcija „Obzawane i danycno-osiguritelna praktika” – Sofia pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite.

1.3 Wyrchowna administratiwna prokuratura, z siedzibą w Sofii [...].

Prawo Unii

2.1 Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 49

„Ograniczenia swobody przedsiębiorczości obywateli jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego są zakazane w ramach poniższych postanowień. Zakaz ten obejmuje również ograniczenia w tworzeniu agencji, oddziałów lub filii przez obywateli danego państwa członkowskiego, ustanowionych na terytorium innego państwa członkowskiego.

Z zastrzeżeniem postanowień rozdziału dotyczącego kapitału, swoboda przedsiębiorczości obejmuje podejmowanie i wykonywanie działalności prowadzonej na własny rachunek, jak również zakładanie i zarządzanie przedsiębiorstwami, a zwłaszcza spółkami w rozumieniu artykułu 54 akapit drugi, na warunkach określonych przez ustawodawstwo państwa przyjmującego dla własnych obywateli”.

Artykuł 63

1. „W ramach postanowień niniejszego rozdziału zakazane są wszelkie ograniczenia w przepływie kapitału między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi.

2. W ramach postanowień niniejszego rozdziału zakazane są wszelkie ograniczenia w płatnościach między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi”.

Artykuł 355

[...]

3. Postanowienia traktatów stosuje się do terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie.

2.2 Traktat o przystąpieniu z 1972 r.

Artykuł 28

Akty instytucji Wspólnoty dotyczące towarów wskazanych w załączniku II do traktatu EWG i towarów podlegających szczególnym przepisom przy przywozie na terytorium Wspólnoty w następstwie wdrożenia wspólnej polityki rolnej, jak również akty przyjęte w dziedzinie harmonizacji prawodawstw państw członkowskich dotyczących podatku od wartości dodanej nie mają zastosowania do Gibraltaru, chyba że na podstawie propozycji Komisji Rada jednogłośnie postanowi inaczej.

2.3 Dyrektywa Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich.

Artykuł 2

„Dla celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

a) »spółka państwa członkowskiego« oznacza każdą spółkę, która:

- (i) ma jedną z form wymienionych w załączniku I część A;
- (ii) zgodnie z prawem podatkowym państwa członkowskiego jest uważana za rezydenta podatkowego w tym państwie członkowskim oraz, zgodnie z warunkami umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej z państwem trzecim, nie jest uważana za rezydenta podatkowego poza Unią;
- (iii) ponadto podlega jednemu z podatków wymienionych w załączniku I część B, bez możliwości wyboru lub zwolnienia, lub podlega jakimkolwiek innemu podatkowi, który może być zastąpiony przez którykolwiek z tych podatków;

b) »stały zakład« oznacza stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej znajdujące się w państwie członkowskim, poprzez który prowadzona jest całkowicie lub częściowo działalność gospodarcza spółki innego państwa członkowskiego, o ile zyski osiągnięte przez ten stały zakład w danym miejscu wykonywania działalności gospodarczej są przedmiotem opodatkowania w państwie członkowskim, w którym się on znajduje, na mocy stosownej dwustronnej konwencji podatkowej lub – w przypadku braku takiej konwencji – na mocy prawa krajowego”.

Bułgarskie prawo krajowe

3. Zakon za korporatiwnoto podochno oblagane (ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych, zwana dalej „ZKPO”):

Podatek pobierany od dochodów z dywidend i dochodów z likwidacji

Artykuł 194. (1) Opodatkowaniu podatkiem u źródła podlegają dywidendy i dochody z likwidacji pochodzące od (zidentyfikowanych) krajowych rezydentów będących osobami prawnymi wypłacane na rzecz:

1. zagranicznych osób prawnych, z wyjątkiem wypadków gdy dywidendy są realizowane przez zagraniczną osobę prawną w miejscu prowadzenia działalności gospodarczej znajdującym się na terenie kraju;
2. krajowych rezydentów będących osobami prawnymi, którzy nie są przedsiębiorcami, w tym na rzecz gmin.

(2) Podatek określony w ust. 1 jest ostateczny i pobiera się go od krajowych rezydentów będących osobami prawnymi wypłacających dywidendy lub dochody z likwidacji.

(3) Ustęp 1 nie ma zastosowania, gdy dywidendy i dochody z likwidacji są wypłacane na rzecz:

1. krajowego rezydenta będącego osobą prawną, który uczestniczy w kapitale spółki jako przedstawiciel państwa;

2. funduszu inwestycyjnego;

3. [...] zagranicznej osoby prawnej, która jest krajowym rezydentem dla celów podatkowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub innego państwa będącego stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyjątkiem wypadków ukrytego podziału zysków.

4. Stan faktyczny sprawy i argumenty prawne stron dotyczące stanu faktycznego:

4.1. „Bwin.party Services (Bulgaria)” EOOD jest w 100 % własnością spółki „PGB Limited – Gibraltar”, przy czym do dnia 1.2.2016 r. właścicielem tej spółki była Bwin Digital Entertainment PLC, a od tego dnia grupa tej ostatniej spółki została przejęta przez GVC Holding PLC, spółkę giełdową, zarejestrowaną na Wyspie Man. Bwin.party Services (Bulgaria) EOOD, na mocy uchwały spółki PGB Limited – Gibraltar z dnia 8.11.2017 r., zmieniła nazwę z „Bwin.party Services (Bulgaria)” EOOD na „GVC Services (Bulgaria)” EOOD, obecnie „Entain Services (Bulgaria)” EOOD. Spółka ta świadczy usługi związane z technologiami informatycznymi (usługi IT).

4.2 W odniesieniu do każdego roku w okresie od 2011 do 2016 roku spółka Bwin.party Services (Bulgaria) EOOD dokonywała podziału i wypłaty dywidendy na rzecz spółki dominującej PGB Limited – Gibraltar, lecz nie pobierała i nie zapłaciła podatku od wypłaconych dywidend, na podstawie art. 194 ZKPO, ponieważ uznała, że spółkę PGB Limited – Gibraltar można zdefiniować jako zagraniczną osobę prawną, która jest rezydentem podatkowym dla celów podatkowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej w rozumieniu art. 194 ust. 3 pkt 3 ZKPO.

4.3 Administracja podatkowa odrzuca stanowisko spółki dotyczące stosowania art. 194 ust. 3 ust. 3 ZKPO w celu zwolnienia z podatku u źródła dywidend wypłacanych na rzecz spółki dominującej, poprzez powołanie się na dyrektywę 2011/96/UE, która zdaniem organów kontrolujących nie ma zastosowania do Gibraltaru ani do spółek zarejestrowanych w Gibraltarze.

4.4 Biorąc pod uwagę szczególny status Gibraltar, w ramach pierwotnego postępowania przed Administratiwen syd Sofija-grad skierowano do TSUE

wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym zawierający dwa następujące pytania:

„1. Czy art. 2 lit. a) ppkt (i) dyrektywy 2011/96/UE w związku z częścią A lit. ab) załącznika I do niej należy interpretować w ten sposób, że przez »spółki utworzone według prawa Zjednoczonego Królestwa« rozumie się także spółki zarejestrowane na Gibraltarze?

2. Czy art. 2 lit. a) ppkt (iii) dyrektywy 2011/96/UE w związku z częścią B [ostatnie tiret] załącznika I należy interpretować w ten sposób, że przez »corporation tax w Zjednoczonym Królestwie« rozumie się także podatek dochodowy od osób prawnych należny na Gibraltarze?».

4.5 W wyroku z dnia 2 kwietnia 2020 r. wydanym w sprawie C-458/18 Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, co następuje:

„Artykuł 2 lit. a) ppkt (i) i (iii) dyrektywy Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich w związku z częścią A lit. ab) i częścią B ostatnie tiret załącznika I do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że zawarte w tych przepisach pojęcia »spółek utworzonych zgodnie z prawem Zjednoczonego Królestwa« i »corporation tax w Zjednoczonym Królestwie« nie dotyczą spółek utworzonych na Gibraltarze i podlegających tam opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych”.

4.6 Wyrok w pierwszej instancji.

Administratiwen syd Sofija-grad przyjął, że nie jest spełniony warunek zwolnienia z podatku u źródła na podstawie art. 194 ust. 3 pkt 3 ZKPO, ponieważ odbiorca dywidend, spółka dominująca, będąca rezydentem Gibraltaru, nie jest osobą prawną będącą rezydentem dla celów podatkowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub innego państwa będącego stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Na podstawie art. 194 ust. 1 pkt 1 ZKPO, dywidendy wypłacane przez osobę prawną będącą rezydentem na rzecz osoby, która zgodnie z przedłożonymi zaświadczeniami jest rezydentem Gibraltaru, podlegają opodatkowaniu.

Zdaniem sądu pierwszej instancji reguła określona w art. 194 ust. 3 pkt 3 ZKPO nie stanowi przepisu dyskryminującego w stosunku do spółek zarejestrowanych w Gibraltarze, ani nie jest stosowana w sposób nieproporcjonalny przez sądy i organy ds. przychodów skarbowych w Bułgarii.

4.7 Spółka Entain Services (Bulgaria) EOOD podnosi, że sąd pierwszej instancji orzekł, nie uwzględniając jasných wskazówek Trybunału Sprawiedliwości (pkt 41 wyroku w sprawie C-458/18) dotyczących wykładni prawa Unii Europejskiej, że niezależnie od tego, że dyrektywa 2011/96 nie ma zastosowania do spółek zarejestrowanych na Gibraltarze, nie oznacza to, że dywidendy wypłacane

spółkom z Gibraltaru muszą podlegać opodatkowaniu podatkiem u źródła. Zalecono sądowi krajowemu zbadanie, czy nałożone opodatkowanie dywidend wypłacanych spółce dominującej zarejestrowanej w Gibraltarze stanowi ograniczenie swobody przedsiębiorczości lub swobodnego przepływu kapitału, gwarantowanych odpowiednio w art. 49 i 63 TFUE, a na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej – ustalenie, czy takie ograniczenie jest uzasadnione.

5. Orzecznictwo

5.1. Kwestia, czy opodatkowanie podatkiem u źródła dywidend wypłacanych spółce dominującej zarejestrowanej w Gibraltarze jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, nie była przedmiotem orzecznictwa sądów krajowych.

5.2 Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości

Postanowienie Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 października 2017 r., Fisher, wydane w sprawie C-192/16, pkt 26: „Po trzecie, art. 49 i 63 TFUE, podobnie jak art. 56 TFUE, którego dotyczyła sprawa, w której w dniu 13 czerwca 2017 r. został wydany wyrok The Gibraltar Betting and Gaming Association (C-591/15, EU:C:2017:449), znajdują – zgodnie z art. 355 ust. 3 TFUE – zastosowanie do Gibraltaru. Wyłączenie stosowania względem Gibraltaru przewidzianych w akcie o przystąpieniu z 1972 r. aktów Unii obowiązujących w pewnych dziedzinach prawa nie dotyczy bowiem ani swobody przedsiębiorczości, ani swobodnego przepływu kapitału, ustanowionych w owych art. 49 i 63 TFUE”.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 13 czerwca 2017 r., The Gibraltar Betting and Gaming Association, sprawa C-591/15, pkt 30: „W drodze odstępstwa od art. 355 ust. 3 TFUE Gibraltar został na mocy aktu przystąpienia z 1972 r. wyłączony z zakresu stosowania aktów Unii w pewnych dziedzinach prawa Unii, przy czym wyłączenia te zostały wprowadzone ze względu na szczególną sytuację prawną, a zwłaszcza status portu wolnocłowego tego terytorium (zob. w tym względzie wyrok z dnia 21 stycznia 2005 r., Komisja/Zjednoczone Królestwo, C-349/03, EU:C:2005:488, pkt 41). Wskazane wyłączenia nie dotyczą jednak przewidzianej w art. 56 TFUE swobody świadczenia usług”.

pkt 31: „Z powyższego wynika, że art. 56 TFUE znajduje zastosowanie, zgodnie z art. 355 ust. 3 TFUE, do Gibraltaru”.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 października 2014 r., Blanco i Fabretti, C-344/13 i C-367/13, pkt 40: „Określenie założonych celów, jakie w rzeczywistości realizują przepisy krajowe w ramach sprawy, która została wniesiona do Trybunału na podstawie art. 267 TFUE, należy do właściwości sądu odsyłającego. Ponadto to na sądzie odsyłającym spoczywa również obowiązek sprawdzenia – przy uwzględnieniu wskazówek dostarczonych przez Trybunał – czy ograniczenia nałożone przez dane państwo członkowskie odpowiadają wymogom wynikającym z orzecznictwa Trybunału, gdy chodzi o ich proporcjonalność (zob. podobnie wyrok Pflieger i in., EU:C:2014:281, pkt 47, 48 i przytoczone tam orzecznictwo)”.

6. Względy uzasadniające przedstawienie pytań prejudycjalnych

6.1. Opinia rzecznika generalnego G. Hogana wydana w dniu 24 października 2019 r. w sprawie C-458/18, (pkt 51, 52 i 53), koncentrowała się na tym, że wprowadzenie krajowego podatku u źródła od dywidend w odniesieniu do wszystkich spółek zarejestrowanych na Gibraltarze, bez powołania się na konkretny powód, stanowi dyskryminacyjne ograniczenie swobody przedsiębiorczości określonej w art. 49 TFUE. Już w pkt 3 wstępu do opinii rzecznik generalny G. Hogan wskazał, że „[j]eżeli [...] Trybunał przychyli się do przedstawionej przeze mnie interpretacji pojęcia »spółki państwa członkowskiego« w rozumieniu owej dyrektywy, to moim zdaniem nie uniknie zagłębienia się w kwestie dotyczące swobody przedsiębiorczości. Prawo Unii nie stoi bowiem na przeszkodzie opodatkowaniu wypłat dywidend w sytuacji, w której dana transakcja nie jest objęta zakresem stosowania dyrektywy 2011/96, chyba że uregulowanie przyjęte w tym celu przez państwo członkowskie jest samo w sobie sprzeczne z gwarantowaną w traktacie swobodą przepływu”.

W pkt 56–66 opinii dokonano przeglądu możliwych przesłanek pozwalających państwu członkowskiemu na wprowadzenie ograniczeń, które mogą być uzasadnione wyłącznie względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego i zdrowia publicznego, stwierdzając, że wprowadzenie ogólnego wyłączenia z zakresu podmiotów zwolnionych na podstawie kryteriów terytorialnych (na przykład w przypadku Gibraltaru) stanowi naruszenie swobód gwarantowanych w art. 49 i 63 TFUE.

Ta część opinii rzecznika generalnego nie została omówiona w wyroku, w którym Trybunał Sprawiedliwości orzekł w sprawie C-458/2018, nie jest więc jasne, jaki jest pogląd TSUE na poruszone kwestie, które są jednak istotne w niniejszej sprawie.

6.2 Artykuł 194 ust. 3 pkt 3 ZKPO, przewidujący zwolnienie z podatku u źródła dywidend wypłacanych spółkom w państwie członkowskim Unii, został wprowadzony w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (Dzienniku Ustaw), nr 69 z 2008 r., w mocy od dnia 1.1.2009 r., na podstawie projektu ustawy o zmianie Zakonu o rachunkowości (ustawy o rachunkowości), przedłożonego przez Radę Ministrów, gdzie w § 6 przepisów przejściowych i końcowych zaproponowano również zmianę art. 194 ZKPO.

Zmiany w ZKPO zaproponowane przez Radę Ministrów są wynikiem postępowania w sprawie naruszenia przepisów (numer referencyjny 2007/4333) wszczętego przez Komisję Europejską w związku z naruszeniem przez Bułgarię art. 56 i 43 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (komunikat Komisji IP/08/712 z maja 2008 r.). Zdaniem Komisji Europejskiej odmienny reżim prawny opodatkowania dywidend wypłacanych spółkom będącym rezydentami krajowymi i spółkom z Unii Europejskiej stanowi naruszenie swobody przepływu kapitału.

Zgodnie z uzasadnieniem projektu ustawy w następstwie zmian w ZKPO wprowadza się jednolity reżim prawny zwolnienia z opodatkowania dywidend wypłacanych spółkom będącym rezydentami krajowymi i spółkom z Unii Europejskiej. W uzasadnieniu wskazano wszystkie spółki z Unii Europejskiej, bez wymienienia szczególnych podstaw związanych z interesem publicznym, które uzasadniałyby konieczność wyłączenia określonych spółek z Unii Europejskiej z reżimu prawnego zwolnienia dywidend z opodatkowania (takich jak, na przykład, spółki zarejestrowane w Gibraltarze).

6.3. Niniejszy skład orzekający rozpatruje spór jako instancja, której orzeczenie nie podlega zaskarżeniu, w związku z czym stwierdza, iż w wypadku niejasności i trudności dotyczących wykładni odnośnych przepisów prawa Unii powinien skorzystać z mechanizmu współpracy i skierować do Trybunału pytania prejudycjalne, aby nie dopuścić do nieprawidłowego zastosowania przepisów prawa Unii i rozbieżności w orzecznictwie.

7. Pytania prejudycjalne

7.1. Czy przepis krajowy i praktyka interpretacyjna przewidujące opodatkowanie podatkiem u źródła dywidend wypłacanych wszystkim spółkom z siedzibą w Gibraltarze – podczas gdy równocześnie z podatku tego zwolnione są dywidendy wypłacane spółkom z siedzibą w Bułgarii oraz spółkom z innych państw członkowskich, bez wymogu spełnienia przez te spółki jakichkolwiek warunków – stanowią dyskryminujące ograniczenie swobody przedsiębiorczości określonej w art. 49 TFUE oraz swobodnego przepływu kapitału określonego w art. 63 TFUE, gwarantowanych w prawie Unii Europejskiej?

7.2 Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy to dyskryminacyjne ograniczenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, jeśli przy przyjęciu danego przepisu krajowego ustawodawca nie przedstawił żadnych powodów uzasadniających konieczność nałożenia tych ograniczeń na spółki z siedzibą w Gibraltarze ze względów związanych z porządkiem publicznym, bezpieczeństwem publicznym lub zdrowiem publicznym?

Z powyższych względów, na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Wyrchowen administratiwen syd [...]

POSTANAWIA:

[...] Do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej kieruje się następujące pytania prejudycjalne:

1. Czy przepis krajowy i praktyka interpretacyjna przewidujące opodatkowanie podatkiem u źródła dywidend wypłacanych wszystkim spółkom z siedzibą w Gibraltarze – podczas gdy równocześnie z podatku tego zwolnione są dywidendy wypłacane spółkom z siedzibą w Bułgarii oraz spółkom z innych państw członkowskich, bez wymogu spełnienia przez te spółki jakichkolwiek warunków – stanowią dyskryminujące ograniczenie swobody przedsiębiorczości określonej

w art. 49 TFUE oraz swobodnego przepływu kapitału określonego w art. 63 TFUE, gwarantowanych w prawie Unii Europejskiej?

2. Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy to dyskryminacyjne ograniczenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, jeśli przy przyjęciu danego przepisu krajowego ustawodawca nie przedstawił żadnych powodów uzasadniających konieczność nałożenia tych ograniczeń na spółki z siedzibą w Gibraltarze ze względów związanych z porządkiem publicznym, bezpieczeństwem publicznym lub zdrowiem publicznym?

[...]

DOKUMENT ROBOCZY